

rigtigt — og jeg troer selv, det er rigtigt — at man stiller denne Anstalt under een Mand's Bestyrelse, nemlig under den Directeur, der er nævnt i § 12; men jeg troer dog ikke, det gaar an at optage en saadan Anstalt under Statens Garanti, uden at der er en bestemt Antydning af den Control, der skal føres med Directeuren og Anstaltens Operationer, end Lovudkastet sætter; thi den Opgjørelse, der hvert 5te Aar skal finde Sted af Anstaltens Risiko, er ingenlunde tilstrækkelig til at sikkre Staten med Hensyn til den Maade, hvorpaa Anstalten bliver bestyret, sikkre Staten for, at den hele Bogholdning er i Orden, og at Ræsevæsenet, Indbetalingerne og Udbetalingerne ere i fuldstændig Orden i Løbet af de 5 Aar, Noget, som denne Opgjørelse af Risikoen overhovedet slet ikke vil gaar ud paa at undersøge. Det synes mig dog nødvendigt, naar man for en Anstalt af den Art med en enkelt Directeur giver Statens Garanti, at der da idetmindste antydes Controlmidler, hvorved Staten kan være sikket med Hensyn til Garantien. Med disse Bemærkninger skal jeg overlade Sagen til videre Overveelse.

Tobiesen: Naar jeg har begjært Ordet paany, da er det for en kort Bemærkning i Anledning af en Misforstaaelse fra det ærede Medlem, der nu havde Ordet, som jeg maaskee selv har fremkaldt. Det har selvfølgelig ingenlunde været min Mening, at man skulde sætte Præmierne for visse Arter af Forsikringer under det Beløb, som de staae Anstalten selv i. Min Mening var kun, at man i det foreliggende Lovforslag havde knyttet visse Fordele, som ikke Alle have Anvendelse for, til visse Arter af Forsikringer, og at man derved vilde bevirke, at Præmierne for alle disse Arter af Forsikringer maatte sættes høiere. Det er aabenbart, at den i Lovforslagets §§ 3, 4, 5 og 7 nævnte Fordeel, der kan opnaaes ved den under § 2 Nr. 2 ommeldte opsatte Livrente, i det Hele maa forbyde Præmierne for denne Art af Forsørgelse. Ikke Alle, ja maaskee endog

kun Faa, ville have Anvendelse for denne Fordeel, men den hele Klasse vil alligevel komme til at bære den forhøiede Præmie, der skal gives, fordi Enhver saaledes bliver berettiget til, naar han een Gang har gjort Indstud, da at forlange at gaar over fra den ene Art af Forsikring til en anden Art af Forsikring.

N. Masmussen: Naar man betragter et Lovforslag som det foreliggende, gjør der sig jo strax forskjellige Betragtninger gjældende. Den første Betragtning, der saaledes har gjort sig gjældende for mig, var, om det var rigtigt af Staten at gribe ind paa den her foreslaaede Maade og derved ligesom blive en Concurrent til de forskjellige smaa Anstalter af denne Art, som man allerede har begyndt at oprette i Communerne. Dernæst har der gjort sig den Betragtning gjældende hos mig, om der virkelig skulde være nogen Sandsynlighed for, at det vilde lykkes at faae den Klasse af Statsborgere til at tegne sig i en saadan Anstalt, til hvilken der her nærmest er sigtet. Efter hvad jeg har forstaaet, er det jo nærmest den almindelige arbejdende Klasse, som man i dette Lovforslag har Opmærksomheden henledet paa, men efter de Erfaringer, jeg har gjort, og efter de mange forskjellige Meninger, som jeg har hørt udtale, troer jeg nu ikke, at det, hvis Communerne ikke kunne faae denne Klasse af Medborgere til at forsikre deres Liv paa en eller anden Maade, da skulde lykkes for Staten. Man kan ikke forlange af det Slags Folk, at de skulle gjøre, hvad Andre i Samfundet, som ere langt bedre stillede, ikke ville gjøre, eller hvad idetmindste kun en stor Ubethdelighed af Befolkningen gjør. Dersom det var sandsynligt, at enhver af os med nogenlunde rimelig Udsigt til en ordentlig Fordeel derved, kunde sikkre sit Liv enten paa den ene eller anden Maade, saa burde vi efter min Mening gaar i Spidsen. Derimod kunne vi ikke forlange, at den arbejdende Klasse skal gaar ind paa det, som den øvrige Deel af Befolkningen næsten ikke vil. Naar